

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/51/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118216486
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8118216486.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcov: 1) E. O., P. XX.XX.XXXX, Y. A. XXXX/XX, XXX XX E. a 2) O. I., P. XX.XX.XXXX, Y. A. XXXX/XX, XXX XX E., obaja právne zastúpení: JUDr. Martina Stankovičová, advokát, IČO: 51428491, so sídlom Protifašistických bojovníkov 3, 080 01 Prešov proti žalovanému: Š. Č., P. XX.XX.XXXX, Y. Č. N. XXXX/XX, XXX XX L., právne zastúpený: JUDr. Martin Staroň, advokát, IČO: 42083541, so sídlom Hlavná 89, 080 01 Prešov, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému voči žalobcom 1. a 2. náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

III. Z r u š u j e neodkladné opatrenia vydané v tomto konaní pod č.k. 9C/51/2018 - 129, 9C/51/201 - 163, 9C/51/2018 - 227, 9C/51/2018 - 269.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou došlou súdu dňa 26.11.2018 sa žalobcovia domáhali určenia, že sú vlastníkami a) parcely W. U. Č.. XXXX/X, b) parcely W. U. Č.. XXXX/X, c) parcely W. U. Č..XXXX a d) stavby rodinného domu so súpisným číslom XXXX postavenej na parcele W. U. Č.. XXXX/X a to tak, že v rozsahu X/X ide o ich bezpodielové spoluvlastníctvo a v rozsahu X/X ide o výlučné vlastníctvo žalobkyne I. O..

1.1. V žalobe žalobcovia uviedli, že v máji roku 2011 im ich syn D. O. oznámil, že sa pri výkone svojej podnikateľskej činnosti dostal do finančných problémov a že je proti nemu vedené exekučné konanie o vymoženie sumy 1 550 000 CZK. D. O. svojich rodičov požiadal, aby mu požičali peniaze na zaplatenie dlžnej sumy súdnemu exekútorovi. Keďže žalobcovia touto sumou nedisponovali, požiadali žalovaného, ktorý bol v tom čase priateľom ich dcéry I. O. o pomoc a to z dôvodu, že tento sa prezentoval ako advokát a veľký biznismen a vyhlásil, že s podobnými záležitosťami má skúsenosti. Žalobcovia sa so žalovaným dohodli, že žalovaný zaobstará pre ich syna exekúciu tak, aby bola potrebná suma vyplatená a exekúcia úspešne ukončená. Táto dohoda bola uzatvorená ústne. V súlade s uvedenou dohodou dal žalovaný podpísať D. O. plnomocenstvo na zastupovanie v predmetnom exekučnom konaní a od tej doby jednal s exekútorom JUDr. Filipom Exnerom a s právnikom veriteľa v predmetnej veci výlučne on ako splnomocnený zástupca. Žalobcovia následne citujú § 724 a § 728 Občianskeho zákonníka obsahujúce ustanovenia o príkaznej zmluve. Tvrdia, že žalovaný v exekučnom konaní vedenom JUDr. Filipom Exnerom konal a za tým účelom niekoľkokrát vycestoval do Prahy. Na tieto činnosti mu žalobcovia poskytovali finančné prostriedky, o ktoré si požiadal, a ktoré boli podľa jeho tvrdenia nevyhnutné na splnenie príkazu. Tieto peniaze boli poskytované bezhotovostne alebo vkladmi v hotovosti na účet. O odovzdaní hotovosti priamo do rúk žalovaného dokladmi o prijatí žalobcovia nedisponujú, a to aj napriek tomu, že žalovanému bol odovzdaný značný obnos peňazí. Po určitom čase sa žalovaný dostavil ku žalobcom a mal im tvrdiť, že exekúcia vedená voči ich synovi môže mať

dopad aj na nehnuteľností vo vlastníctve žalobcov. Odporučil im, aby tieto nehnuteľností previedli do jeho výlučného vlastníctva. Nakoľko žalobcovia chceli pomôcť svojmu synovi D.P. O. a zároveň chrániť svoj majetok s ponúknutým riešením bez rozmýšľania súhlasili. Žalovaný predložil žalobcom kúpnu zmluvu, ktorú podpísali dňa 15.06.2011 a to bez toho, aby si ju vopred dôkladne preštudovali alebo uvedomili dôsledky svojho konania. Žalobcovia sa so žalovaným dohodli, že ich nehnuteľnosti dočasne prevedú na žalovaného a následne po skončení exekučného konania žalovaný tieto nehnuteľností prevedie na nich späť alebo prípadne na ich dcéru I., pričom ohľadom nákladov na zaobstaranie záležitosti sa so žalovaným vyrovnajú. O kúpnej cene za predmetné nehnuteľností pojednáva článok II. kúpnej zmluvy, pričom žalobcovia sú si vedomí, že zmluvu podpísali a táto obsahuje ustanovenie o tom, že suma 250 000 EUR im bola vyplatená. Žalobcovia však túto sumu nikdy neobdržali a nikdy nemali vôľu nehnuteľností skutočne na žalovaného previesť. Úmysel žalobcov je možné vyvodiť z toho, že žalobcovia sa naďalej k predmetným nehnuteľnostiam správali ako k svojim, bývali v nich, zveľaďovali ich, zabezpečovali údržbu a úpravy a pod. Po celý čas od podpísania kúpnej zmluvy žalobcovia konali s vedomím, že nehnuteľností sú v ich vlastníctve. Žalobcovia majú za to, že aj z konania žalovaného, ktorý nezaplatil kúpnu cenu vyplýva, že ani čiastočne nemal záujem uzavrieť kúpnu zmluvu. Majú za to, že v rozhodnom čase žalovaný nedisponoval finančnými prostriedkami, ktoré by mohol použiť na vyplatenie kúpnej ceny nehnuteľností. Žalobcovia následne citujú § 39 Občianskeho zákonníka a § 39a Občianskeho zákonníka a na ich podklade majú za to, že uzatvorený a napádaný právny úkon - kúpna zmluva o prevode nehnuteľností je neplatná. Následne citujú § 41a ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 51 Občianskeho zákonníka. Právnu argumentáciu rozšírili na pojednávaní aj v tom smere, že sa domáhajú neplatnosti prevodnej zmluvy z dôvodu omylu na ich strane.

2. Žalovaný sa k žalobe prvýkrát vyjadril podaním doručeným súdu dňa 07.03.2019 (č.l. 54 - 59), kde poprel všetky skutkové tvrdenia žalobcov uvedené v žalobe. Pokiaľ ide o jednotlivé námietky, tak vo vzťahu k plnej moci udelenej mu D. O. dňa 02.06.2011 žalovaný uviedol, že plná moc mu bola udelená z dôvodu, že v čase exekúcie vedenej JUDr. Filipom Exnerom mal žalovaný, voči synovi žalobcov D. O.Š. pohľadávku vo výške 7 000 000 SK titulom pôžičky a vzhľadom na to, že sa obával, že vykonávanou exekúciou môže prísť D. O. o všetok majetok, bál sa, že jeho majetkové záujmy tým budú poškodené a preto uvedené splnomocnenie slúžilo na to, aby mal priamy prístup do exekučného spisu, aby mu informácie neboli sprostredkované iba D. O. a tak mohol sledovať, či jeho majetkové záujmy nie sú neprimerane ohrozené. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobcami predložené plnomocenstvo je tak vyťahnuté z kontextu, pretože aj žalovaný, či už priamo alebo prostredníctvom jeho firiem udelil D.Á. O. plnomocenstvá za účelom, aby ho tento zastupoval pri jeho obchodoch v Českej republike. Žalovaný rovnako poprel tvrdenia žalobcov, že mu boli poskytované finančné prostriedky, o ktoré mal žiadať a ktoré si mal účtovať ako náklady spojené s obstarávaním exekúcie D. O.. Rovnako žalovaný výslovne popiera aj to, že uzatvorená kúpna zmluva o prevode nehnuteľnosti mala byť len akýmsi zabezpečovacím inštitútom na úhradu nákladov, ktoré mu vzniknú pri zaobstarávaní exekúcie D. O.. Žalovaný ďalej uviedol, že následne poskytol D. O. ďalšiu pôžičku vo výške 120 000 EUR. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcov uviedol vlastné tvrdenia a to tak, že kúpna zmluva bola riadne uzavretá a suma 250 000 EUR riadne vyplatená, pričom s kúpnu zmluvou sa žalobcovia mali možnosť oboznámiť skôr, keďže ju spoločne so žalovaným pripravovali. Žalobcovia oslovili žalovaného s otázkou možnej kúpy ich nehnuteľností z dôvodu, že sa chceli presťahovať na Moravu a žiť spolu so synom D.. Boli to práve žalobcovia, ktorí potrebovali riešiť vtedajšiu nepriaznivú finančnú situáciu svojho syna a preto ponúkli predaj svojich nehnuteľností žalovanému. Žalovaný poukazuje ďalej na to, že od roku 2011 sa žalobcovia žiadnym spôsobom nedomáhali na príslušných orgánoch neplatnosti kúpnej zmluvy a určenia ich vlastníckeho práva, ale stalo sa tak až vtedy, ako im bola vypovedaná medzitým v čase uzavretá nájomná zmluva k predmetným nehnuteľnostiam a to z dôvodu, že títo neplatili dojednané nájomné. Pokiaľ žalobcovia poukazujú na rôzne čestné vyhlásenia ich rodinných príslušníkov alebo rodinných priateľov tieto má za nepravdivé, pretože peniaze, ktoré si požičiavali neboli peniaze pre neho. Rovnako za vymyslenú považuje teóriu žalobcov o akomsi nepomenovanom zabezpečovacom inštitúte v zmysle § 51 Občianskeho zákonníka.

3. Súd vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie s tým, že nižšie v odôvodnení bude reprodukovat' jednotlivé dôkazy a skutočnosti z nich plynúce. Zároveň už v tejto časti odôvodnenia súd uvádza, že zamietol návrh na vykonanie dôkazov výsluchom osôb, ktorých účasť na pojednávaní mala zabezpečiť právna zástupkyňa žalobcov ako to výslovne súdu oznámila s tým, že tieto osoby sa pojednávania nezúčastnili (§ 197 ods.1 C.s.p. - (1) Ak strana navrhne výsluch svedka, zabezpečí jeho prítomnosť na pojednávaní; o tejto skutočnosti vopred upovedomí súd a protistranu.; § 198 ods.3 C.s.p. - Ak sa nepodarí prítomnosť

svedka zabezpečiť, súd návrh na výsluch svedka zamietne.) Iba na margo súd uvádza, že skutkový stav má dostatočne zistený z vykonaného dokazovania, a preto by každé ďalšie dokazovanie považoval za nadbytočné. Rovnako súd zamietol návrh na doplnenie výsluchu D. O., pretože tento bol vo veci vypočutý a strany sporu, resp. ich právni zástupcovia mu mohli klásť otázky podľa svojej vôle. Ak neskôr svedok Mgr. Ing. Vítek uviedol vo svojom výsluchu určité skutočnosti, súd odmietol na nich dopočuť D. O. z dôvodu, že Mgr. Ing. Vítek opustil pojednávaciu miestnosť ako aj budovu súdu a preto by nebolo možné nové tvrdenia D. O. konfrontovať priamo s ním. Súd by považoval za nevhodné a za zbytočné prieskumy v konaní odročovanie pojednávania za účelom, aby Mgr. Ing. Vítko na pojednávanie znova predvolával.

3.1. Vzhľadom na množstvo vykonaných dôkazov a tvrdení vznesených na pojednávaní (zápisnica z pojednávania má 52 strán a pojednávanie trvalo cca 9,5 hodín) súd výslovne uvádza, že nižšie v odôvodnení dôkazy ním podrobne nerozoberané alebo skutočnosti, na ktoré nebolo súdom podrobne reagované, považuje pre svoje rozhodnutie za irelevantné.

4. Súd teda v ďalšej časti odôvodnenia pristupuje k oboznámeniu jednotlivých listín nachádzajúcich sa v súdnom spise a predloženými stranami sporu v chronologickom poradí.

4.1. Z výpisu z Listu vlastníctva číslo XXXX E. U.. Ú.. E. (č.l.7) vyplýva, že žalobcovia boli skutočne vlastníckymi nehnuteľnosťami, ktorých určenia vlastníctva voči žalovanému sa v konaní domáhajú.

4.2. Z kolaudačného rozhodnutia zo dňa 10.06.2011 (č.l. 8 - 9) vyplýva, že došlo ku kolaudácii prístavby garáže k rodinnému domu, pričom k tomuto kolaudačnému rozhodnutiu žalobcovia uviedli, že pred predajom rodinného domu museli túto prístavbu urýchlene kolaudovať, pretože si to vyžiadala žalovaný.

4.3. Z exekučného príkazu číslo 151Ex 126/2011-266 zo dňa 10.04.2018 vyplýva, že k tomuto dňu je pohľadávka oprávneného B. G. L. vo výške 2.235.631,24 CZK.

4.4. Z plnej moci zo dňa 02.06.2011 (č.l. 11) vyplýva, že v exekučnom konaní vedenom u JUDr. Filipa Exnera pod číslom 151 Ex 126/2011 D. O. splnomocnil žalovaného, aby ho v exekučnom konaní zastupoval v celom rozsahu. K tejto plnej moci je potrebné uviesť, že G. O. - manželka D. O. tvrdila, že plná moc bola vypracovaná Š. Č. a bola zaslaná D. O.. Žalovaný uvedený poprel poukazujúc na to, že plná moc je vyhotovená v českom jazyku, a preto bola vyhotovená D. O., ktorý v Českej republike žije už viac ako 20 rokov.

4.5. Z výpisu z katastra nehnuteľností Českej republiky zo dňa 02.08.2011 (č.l. 12) vyplýva, že D. O. s manželkou boli vlastníckymi nehnuteľnosťami v U.. Ú.. J..

4.6. Z kúpnej zmluvy zo dňa 12.12.2011 (č.l. 13 - 14) vyplýva, že Š. Č. predal G. O. nehnuteľnosť v k. ú. J., pričom vo vzťahu k tejto kúpnej zmluve bolo uvedené, že ide o nehnuteľnosť, ktoré v rámci exekúcie priamou kúpou najprv kúpil Š. Č., pričom D. O. a G. O. tvrdili, že to bolo za peniaze, ktoré vyzbierali od známych, avšak túto skutočnosť nevedia žiadnym spôsobom preukázať, pretože prevzatie peňazí sa uskutočnilo bez dokladu a následne teda žalovaný spätne na žiadosť D. O. a jeho manželky G. O. túto nehnuteľnosť predal G. O.U., ktorá si na vyplatenie kúpnej ceny vzal úver.

4.7. Na č.l. 16 - 18 sa nachádza e-mailová komunikácia medzi D. O. a právnu zástupkyňou žalobcov, ktorou mala byť preposlaná e-mailová komunikácia medzi žalovaným a D. O. z roku 2011, ktorá mala preukazovať, že žalovaný určitým spôsobom ingeroval v exekúcii vedenej voči D. O.. Napriek tomu, že súd na pojednávaní oznámil, že prílohy k týmto e-mailovým správam predložené neboli, neboli predložené dodatočne ani na pojednávaní.

4.8. Z čestného vyhlásenia G. J. zo dňa 21.11.2018 (č.l. 19) vyplýva, že tento mal požičať sumu vo výške 3.200 EUR I. O. N. E. O.U., teda žalobcom, za účelom zaplatenia nákladov na exekučné konanie vedené proti ich synovi D. O.U., a to pre Š. Č., ktorý mal túto exekúciu vyriešiť v mene ich syna. Peniaze boli dané v hotovosti žalobcom a títo ich mali odovzdať žalovanému.

4.9. Obdobné čestné vyhlásenie dňa 22.11.2018 mal podpísať aj D. O. (č.l. 20), ktorý v ňom takmer rovnakým spôsobom uviedol, že žalobcom požičal sumu 5.000 EUR za účelom vyriešenia exekúcie ich syna D. a títo túto sumu mali odovzdať Š. Č..

4.10. Rozhodný dokument v prejednávanej veci je kúpna zmluva o prevode vlastníctva k nehnuteľnostiam (č.l. 21-24). Z tejto kúpnej zmluvy vyplýva, že žalobcovia mali svoje nehnuteľnosti previesť na žalovaného Š. Č. za celkovú kúpnu cenu 250.000 EUR, pričom v článku II. sa nachádza prehlásenie, že podpisom tejto kúpnej zmluvy žalobcovia potvrdzujú prevzatie kúpnej ceny. Zároveň v kúpnej zmluve je uvedené, že záložné právo viazuje na týchto nehnuteľnostiach bolo vymazané, z dôvodu ako uviedli žalobcovia na pojednávaní, že im doplatili 2 splátky úveru a očistenie nehnuteľností od záložného práva si vyžadoval žalovaný. Už v tejto časti odôvodnenia súd konštatuje, že v tejto zmluve sa nenachádza žiadne ustanovenie, z ktorého by bolo možné vyvodiť, že nejde v skutočnosti o

kúpnu zmluvu, ale o akúsi zmluvu o zabezpečení prípadnej pohľadávky žalovaného voči žalobcom pri obstarávaní exekúcie ich syna.

4.11. Žalobcovia ďalej súdu predložili vyúčtovania energií, montážne lístky o čistení komína a obdobné doklady (č.l. 25 - 34), ktorým chceli demonštrovať, že sa k nehnuteľnostiam stále správali ako ich vlastníci. K týmto dokladom žalovaný uviedol, že keďže títo v dome bývali ako nájomcovia je len samozrejmé, že obstarávali údržbu a platili nimi spotrebované energie a navyše dodatkom k nájomnej zmluve bolo nájomné znížené zo sumy 400 EUR na sumu 100 EUR práve preto, aby zvyšná suma 300 EUR bola využitá na údržbu nehnuteľností vo vlastníctve žalovaného.

4.12. Z listu zo dňa 04.12.2017 s názvom „Výpoveď zmluvy o nájme rodinného domu“ (č.l. 35) vyplýva, že žalovaný žalobcom vypovedal nájom rodinného domu. Z výpovede plnej moci zo dňa 02.01.2017 (č.l. 36) vyplýva, že D. O. odvolal žalovanému plnú moc udelenú za účelom zastupovania v exekučnom konaní vedenom JUDr. Filipom Exnerom.

4.13. V rámci skôr oboznamovaného prvého vyjadrenia žalovaného k žalobe boli predložené aj prílohy, a to potvrdenie o prevzatí finančnej hotovosti (č.l. 60), kde D. O. potvrdzuje, že prevzal od žalovaného sumu 7.000000 SK, pričom toto potvrdenie je zo dňa 13.07.2008.

4.14. Na čísle listu 60. sa nachádza plná moc udelená žalovaným, Š. Č. mladším ako aj M.. A. D. D. O. za účelom zastupovania pred úradmi v Českej republike. Rovnako na čísle listu 61. sa nachádza plná moc udelená spoločnosťou Costmico, za ktorú koná konateľ spoločnosti, a to žalovaný pánovi D. O. na zastupovanie tejto spoločnosti.

4.15. Plnú moc udelenú D. O. žalovanému na zastupovanie v exekučnom konaní vedenom JUDr. Filipom Exnerom pod značkou 151Ex 126/2011 predložil aj žalovaný (č.l. 63) s poukazom na to, že túto nemohol vyhotoviť on, keďže je na nej uvedená, že bola podpísaná v Prahe dňa 02.06.2011 a následne exekútorovi bola predložená 06.06.2011, ktorý ju označil doložkou konverzie dňa 01.07.2011.

4.16. Zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 20.11.2007 (č.l. 67 - 68) vyplýva záväzok, ktorý bol následne na D. O. vymáhaný exekučne.

4.17. Zo zmluvy o nájme rodinného domu a jej dodatku z (č.l. 68 - 69) vyplýva, že nehnuteľnosti kúpené žalovaným od žalobcov im boli dané do nájmu na dobu neurčitú.

4.18. Z vkladového lístku na sumu 1.200 EUR zo dňa 15.06.2017 (č.l. 70) vyplýva, že malo ísť o platbu nájomného za obdobie júl 2016 až jún 2017, kde žalobcovia tvrdili, že túto sumu im doniesla ich dcéra I. O. na zaplatenie nájomného a následne ju vložili spolu na účet. Toto tvrdenie však I. Č. predtým O. výslovne poprela s tým, že viackrát pomáhala otcovi pri peňažných operáciách, keďže tento sa bál, aby neurobil nejakú chybu, avšak rozhodne uviedla, že suma 1.200 EUR ňou žalobcom na zaplatenie nájomného poskytnutá nebola.

4.19. Žalobcovia sa ďalej k predmetu konania vyjadrili podaním zo dňa 03.04.2019 spolu s prílohami (č.l. 73 - 100), pričom uviedli, že sa nestotožňujú s vyjadrením žalovaného k žalobe a znova zopakovali svoje skutkové tvrdenia o tom, že medzi nimi a žalovaným existovala dohoda o zabezpečení exekúcie syna žalobcov D. a žalovaným a kúpna zmluva bola uzatváraná len z dôvodu, aby prípadné výdavky žalovaného pri obstarávaní tejto exekúcie boli zabezpečené. Rovnako vyslovili nesúhlas s tvrdením žalovaného, že plnomocenstvo D. O. na zastupovanie v exekučnom konaní mu bolo udelené iba za účelom nahliadania do spisu, keďže toto plnomocenstvo znie na neobmedzené zastupovanie. Žalobcovia tvrdenie o tom, že ich syn D. O. dlhuje žalovanému sumu 7.000000 SK považujú za nepravdivé. Žalobcovia ďalej popreli tvrdenie žalovaného o tom, že sa chceli presťahovať na Moravu za synom odôvodňujúc to tým, že ich syn sa od roku 2001 prakticky nepretržite zdržiaval v Prahe a zároveň súdu predložili čestné vyhlásenia, podľa ktorých nikto z ich rodinných známych alebo priateľov nemal informácie o tom, žeby zvažovali odsťahovanie sa z Prešova. Rovnako uviedli, že ich dcéru I. treba považovať v uvedenej veci za nedôveryhodnú svedkyňu, keďže trpí štokholmským syndrómom a je závislá od žalovaného.

4.20. Z čestného prehlásenia D. I. zo dňa 25.02.2019 (č.l. 74) vyplýva, že sa stretol s D. O. a jeho manželkou G. a títo ho požiadali o pôžičku finančných prostriedkov, za účelom riešenia ich problémov. Následne sa stretol aj s pánom Š. Č., ktorý sa mu snažil vysvetliť spôsob jeho pomoci manželom O.. Keďže sa však pánu I. tento spôsob nepozdával žiadne peniaze manželom O. neposkytol.

4.21. Z čestného vyhlásenia M.. Š. E. (č.l. 78) vyplýva, že ho v lete 2011 mal navštíviť bratranec D. O. s manželkou G. a požiadali ho o pôžičku za účelom zaplatenia nákladov spojených s exekučným konaním vedeným proti D. O. v Prahe. I. O. mu dala číslo účtu Š. Č., ktorý mal túto exekúciu vyplatiť, a tak následne dňa 19.07.2011 poukázal sumu 4.000 EUR na účet Š. Č.A.. I. O. mu v pravidelných splátkach celý dlh 4.000 EUR postupne vrátila koncom roku 2014. Vo vzťahu k tomuto čestnému vyhláseniu je nevyhnutné uviesť, že obsahuje skreslené skutočnosti a súd ho považuje za nedôveryhodné. Predovšetkým nebolo preukázané, že účet uvedený v tomto čestnom vyhlásení je účtom žalovaného a ďalej súdu bola

predložená aj zápisnica o výsluchu M.. Š. E. na polícii v súvislosti s trestným konaním vedeným vo vzťahu medzi žalobcami a žalovaným zo dňa 22.04.2020 (č.l. 409), kde už na rozdiel od tohto čestného vyhlásenia, svedok uviedol, že nevie či účet, na ktorý zaslal peniaze bol účet I. O. alebo jej brata D. O.. S I. O. sa o tom nerozprával, táto mu nadiktovala iba číslo účtu bez ďalšieho. Zároveň vo svojej výpovedi na polícii výslovne uviedol, že nemá vedomosť o tom kto s poslanou sumou 4.000 EUR nakladal a ako a rovnako uviedol, že Š. Č. vtedy ani nepoznal a ani sa mu D. O. o ňom nezmienil. Na základe uvedeného súd uzatvára, že čestné vyhlásenie je nepravdivé v tom, že M.. Š. E. uviedol v ňom informáciu o tom, že I. O. mu dala číslo účtu Š. Č., ktorý mal túto exekúciu vyplatiť.

4.22. Následne obdobné čestné vyhlásenie urobil aj Z.. Z. H. dňa 21.11.2018 (č.l. 80), ktorý uviedol, že žalobcom požičal sumu 5.000 EUR a to za účelom zaplatenia nákladov spojených s exekučným konaním ich syna D. O. pre Š. Č.. Z výpovede Z.. Z. H. zo dňa 22.04.2020 urobeného na polícii však vyplýva, že o finančnú pomoc ho požiadala D. O., ktorý ho navštívil na Domaši. V tejto výpovedi však už svedok Z.. H. uviedol, že nevie na aký účel bola suma 5.000 EUR vynaložená, ani to kto s ňou v skutočnosti disponoval. Teda na polícii už žiadnym spôsobom nespomínal, že peniaze mali byť odovzdané pre žalovaného na náhradu jeho nákladov vzniknutých pri obstarávaní exekúcie D. O.. Na pojednávaní Z.. H. uviedol, že zotráva na čestnom vyhlásení, od čoho však ustúpil po tom ako bol oboznámený so svojou výpoveďou na polícii a súdom konfrontovaný, kde následne uviedol, že si nepamätá na základe čoho písal čestné vyhlásenie a nakoniec uviedol, že mu na podpis bola daná predloha. Z toho súdu vyplýva, že minimálne čestné vyhlásenia M.. Š. E. N. Z.. Z. H. boli predpripravené s textom hodiacim sa žalobcom, čo v konečnom dôsledku znižuje dôveryhodnosť vyjadrení žalobcov vo vzťahu k tomu, že to bol žalovaný, ktorý mal obstarávať exekúciu ich syna a mal si za to žiadať úhradu rôznych nákladov.

4.23. Nájomnou zmluvou uzatvorenou medzi M.. G. D.V. N. D. O. (č.l. 82 - 86) malo byť pravdepodobne preukázané, že tento má prenajatý byt v Prahe, takže primárne sa zdržiava tam.

4.24. Z čestného vyhlásenia T. E. (č.l. 87) vyplýva, že táto nemá žiadne vedomosti o tom, že by sa žalobcovia chceli odsťahovať, pričom však relevantnosť jej vyjadrenia spochybňuje to, že táto priznala, že jej čestné prehlásenie bolo žalobcami predložené na podpis.

4.25. Obdobne čestné vyhlásenie urobila aj dňa 18.02.2019 T. U. s tým, že rovnako jej nedáva zmysel tvrdený predaj domu žalobcami žalovanému.

4.26. Z vyrozumienia o začatí exekúcie zo dňa 22.03.2016 (č.l. 92) vyplýva, že JUDr. Filip Exner pod číslom 151Ex 158/2016 začal exekúciu v prospech Š. Č. proti D. O. N. G. O. o zaplatenie sumy 4.698.100,75 CZK.

4.27. Žalobcovia rovnako súdu predložili potvrdenie o vklade v hotovosti v prospech Š. Č. v celkovej výške 8.152 EUR, kde Š. Č. uviedol, že prijatie tejto sumy nepopiera, avšak táto suma bola čiastočne použitá priamo na zaplatenie exekúcie D. O. a časť mu bola odovzdaná v hotovosti samozrejme, tak ako v celej tejto veci bez dokladu.

4.28. Z úradného záznamu Krajského riaditeľstva Policajného zboru zo dňa 27.09.2019 (č.l. 335 - 336) nepochybne vyplýva, že žalovaný v roku 2011 mal k dispozícii sumu 250.000 EUR na vyplatenie kúpnej ceny, keďže z analýzy jeho vkladov na rôzne účty v rokoch 2007 až 2011 vyplýva, že tieto vklady predstavovali spolu sumu nie nižšiu ako 6.000.000 EUR.

4.29. Súd zabezpečil od JUDr. Filipa Exnera aj DVD s kompletnou kópiou exekučného spisu vo veci exekúcie vedenej voči D. O. s tým, že v spise sa nachádza aj obsah tohto spisu. Napriek tomu, že uvedené bolo navrhnuté ako dôkaz na samotnom pojednávaní strany sporu od tohto dôkazu upustili a žiadnu časť exekučného spisu nežiadali oboznamovať, preto k tomu súd nepristúpil.

4.30. Žalobcovia založili do spisu znalecký posudok číslo 59/2019 (č.l. 378 - 394), ktorý bol v trestnom konaní vypracovaný pani E.. N. H. E.. vo vzťahu k I. Č. predtým O.. Z tohto znaleckého posudku vyplýva, že pokiaľ ide o vierohodnosť výpovede svedkyne v rámci trestného konania, aktuálnym vyšetrením je preukázané tzv. lži skóre v pásme nadpriemeru, tzn. osobnosť vykazuje trvalo vyšší sklon správať sa sociálne žiaduco a pôsobiť lepším dojmom. Možné je preto u nej i vedomé hranie určitej role a skôr alibistický postoj. Aktuálne je vysoko ostražitá až paranoidne nastavená. Znalkyňa však u I. Č. nezistila príznaky tzv. štokholmského syndrómu, čiže príznaky syndrómu týranej osoby. Uviedla však, že v prípade tejto svedkyne možno usudzovať o partnerskom vzťahu obojstranne pozitívne sýtenom so stúpajúcou tendenciou determinovaným okrem iného spoločným súžitím a dieťaťom i spoločnými pracovnými záujmami. Prípadne manipulatívne správanie sa v tomto vzťahu jednostranne objavuje voči svedkyňi. Bude vysoko pravdepodobne súvisieť najskôr s nereálnym až naivným vnímaním a narušeným obrazom partnera skôr pri prílišnej citovej väzbe a nie s prvkami jej spôsobovaného psychického a fyzického násillia.

4.31. Voči tomuto znaleckému posudku sa ohradila svedkyňa I. Č., ktorá uviedla, že svoje vyšetrenie prerušila a že tento znalecký posudok nemal byť ani dokončený z dôvodu, že jej výpoveď sa týkala

jednak jej manžela a jednak jej rodičov, čiže na oboch protipólnych stranách ľudí, ku ktorým má určité citové a sociálne väzby. V konečnom dôsledku z tohto znaleckého posudku pre súd, pre potreby civilného konania neplynie žiaden taký rezolútny záver, ktorý by viedol k tomu, že odpovede na otázky položené svedkyňi v rámci civilného trestného konania by mohli byť vedome nepravdivé.

4.32. Žalobcovia ďalej súdu predložili kópiu lístku (č.l. 397) písaného svedkyňou I. Č., ktorého originál ukázali na pojednávaní a z ktorého má vyplývať, že za predaj chaty Š. Č., ktorú tento kúpil od žalobcov, bola vyplatená suma 28.000 EUR. Z tejto sumy boli vyplatené pôžičky poskytnuté žalobcom a zvýšila sa im na vyplatenie suma 1. 200 EUR. Vo vzťahu k týmto tvrdeniam, však svedkyňa uviedla, že to nie je pravda, že spisovala a to nie prvýkrát, iba to o čo ju jej otec, teda žalobca požiadal.

4.33. Žalobcovia ďalej súdu predložili výpisy z účtu (č.l. 398 - 400), ktoré preukazovali to, že G. O. boli jej rodinou poskytnuté finančné pôžičky s tým, že tieto sumy ona vybrala a odovzdala pánu Š. Č., teda žalovanému, ktorý týmito peniazmi mal zaplatiť nehnuteľnosť v obci J. kúpené priamym predajom v rámci exekúcie. To, že tieto sumy boli skutočne odovzdané žalovanému, však žiadnym spôsobom D. O. a G. O. nevedeli preukázať, pretože sa to malo znova udiť bez dokladu, čo žalovaný poprel, tvrdiac že kúpnu cenu zaplatil z vlastných peňazí.

4.34. Ďalej žalobcovia predložili súdu SMS komunikáciu medzi nimi a svedkyňou I. O. (č.l. 401 - 404), z ktorej však žiadne pre konanie rozhodné skutočnosti nevyplynuli, a to najmä z toho dôvodu, že táto komunikácia je neurčitá a neboli súdu predložené súvisiace správy jej predchádzajúce, teda nie je zrejme akého kontextu sa týka.

4.35. Žalobcovia súdu predložili (č.l. 404 - 405) potvrdenia D. D. N. D. O., že mali D. O. N. G. O.Š. poskytnúť pôžičku vo výške 150.000 CZK a 150.000 CZK.

4.36. Zo zápisnice o výsluchu svedka vykonaného dňa 23.03.2020 na polícii vyplýva, že M.. J. D. vypovedal, že žalobcovi E. O. požičal sumu 16.000 EUR na vysporiadanie dlžoby jeho syna D. s tým, že za vrátenie tejto pôžičky sa zaručí pán Š. Č.. Pán Š. Č. nakoniec túto pôžičku vo výške 16.000 EUR aj vrátil, pričom svedok uviedol, že nemá vedomosť o tom, či E. O. túto sumu poskytol tretej osobe alebo ako s ňou naložil.

4.37. Z výpovede G. J. vykonanej dňa 22.04.2020 (č.l. 407) na polícii vyplynulo, že poskytol E. O. pôžičku vo výške 3.200 EUR na riešenie problémov jeho syna D.. Nebol očitým svedkom toho ako sa s týmito peniazmi naložilo, avšak E. O. mu povedal, že peniaze odovzdal dcére I. a jej priateľovi pánu Č..

X.XX. D.. D. G. dňa 23.04.2020 na polícii vypovedal, že rovnako poskytol žalobcom finančnú pôžičku. Nevie ako s ňou bolo naložené, na čo bola použitá alebo komu odovzdaná, avšak uvádza, že až neskôr zachytil informáciu, že pán Š. Č. mal riešiť veci ohľadne exekúcie syna žalobcov D. O..

4.39. Z výpovede T. E. zo dňa 23.04.2020 na polícii (č.l. 410) vyplýva, že rovnako poskytla žalobcom pôžičku, avšak nemá vedomosti o tom, že tieto peniaze mali byť nejakým spôsobom odovzdané Š. Č..

4.40. Z dohody o spolupráci uzatvorenej medzi B. G. L. N. Š. Č. (č.l. 411 - 412) a nasledujúcej kúpnej zmluve uzatvorenej medzi Š.X. Č. mladším a ďalšou osobou (č.l. 413 - 417) vyplýva, že Š. Č. má vo výhradnom vlastníctve bytovú jednotku - byt v 5. nadzemnom podlaží, v dome č. 681 a ďalej v podielovom spoluvlastníctve nebytovú jednotku - nebytový priestor v Prahe v k. ú. Ž.. Táto dohoda sa mala týkať spolupráce pri kúpe podielu manželov O. žalovaným následného predaja nebytovej jednotky a bytu. Z tejto dohody o spolupráci vyplýva, že na nebytovej jednotke mal žalovaný spoluvlastnícky podiel XX/XXX a zostávajúci spoluvlastnícky podiel v rozsahu XX/XXX bol v BSM D. N. G. O.. Žalobcovia tvrdili, že ich syn D. O. utrpel touto dohodou škodu a táto škoda mu bola spôsobená žalovaným. Voči tomu sa ohradil na pojednávaní prítomný advokát Mgr. Ing. Vítek, ktorý v exekúcii u JUDr. Filipa Exnera zastupoval pána L. a neskôr začal zastupovať aj pána Č., vysvetlil okolnosti tejto transakcie s tým, že zastáva názor, že v konečnom dôsledku jeho cieľom bolo získať finančné prostriedky pre jeho klienta, avšak zvoleným postupom nebol žiadnym spôsobom pán D. O.U. poškodený, naopak týmto postupom získal viac, ako v prípade, ak by sa jeho spoluvlastnícky podiel bol predával v dražbe. Pokiaľ ide o kúpnu cenu uvedenú v kúpnej zmluve uzatvorenej dňa 20.11.2019, poukázal na to, že pokiaľ dohoda o spolupráci a kúpa spoluvlastníckeho podielu na nebytovom priestore vo vlastníctve D. O. a manželky sa uskutočnila v roku 2012, predložená zmluva je z roku 2019. Tu len súd chce uviesť, že zo sumy 4.900.000 CZK, ktorá bola dohodnutá ako kúpna cena nevyplýva, žeby D. O. bol postupom Š. Č., ako aj právneho zástupcu Mgr. Ing. Vítku poškodený, pretože skutočne nemožno porovnávať obdobia, kedy došlo k predajom, keďže v roku 2019 vrcholil boom cien nehnuteľností, a teda boli dosahované ceny najvyššie v histórii a ďalej podstatné je to, že táto cena bola dosiahnutá nie za spoluvlastnícky podiel predtým vo vlastníctve D. O. s manželkou, ale za celý nebytový priestor spolu aj s bytovou jednotkou. Potom tvrdenia žalobcov o tom, že takýmto podvodným konaním žalovaného mal byť poškodený D. O. súd nemá žiadnym spôsobom za preukázané.

4.41. Žalobcovia súdu predložili protokol o výsluchu JUDr. Filipa Exnera, teda súdneho exekútora, ktorý viedol a vedie exekúciu vo vzťahu k D. O. (č.l. 434 - 439), ktorá bola vykonaná v rámci justičnej spolupráce v súvislosti s trestným konaním vedeným v Slovenskej republike, z ktorého vyplýva, že v exekúcii číslo 151Ex 126/2011 žalovaný vystupoval ako všeobecný splnomocnenec povinného D. O. a plná moc bola predložená do spisu dňa 06.06.2011. Túto plnú moc do spisu zaslal D. O.. Ďalej súdny exekútor uviedol, že priamym predajom v súlade s exekučným zákonom platným v Českej republike Š. Č. dňa 31.10.2011 kúpil nehnuteľnosť povinného D. O. vo J..

4.42. Na pojednávaní strany sporu predložili ďalšie listiny, a to konkrétne:

Žalobcovia predložili:

a) Zápisnicu o výsluchu svedka zo dňa 04.12.2018, a to výsluchu I. O. teraz Č., pričom zdôraznil, že na rozdiel od pojednávania pred civilným súdom v trestnom konaní o vyplatení sumy 250.000 EUR žalovaným žalobcom vypovedala inak, a to konkrétne tak: „V obývačke pri prevzatí sumy som bola prítomná ja osobne, Š. Č., ktorý peniaze odovzdával do rúk môjho otca E. O.. Spolu sme peniaze prepočítali, išlo o bankovky v jednej kôpke cca 3 - 5 cm podľa môjho odhadu.“ Právna zástupkyňa žalobcov uviedla, že v tejto výpovedi svedkyňa vypovedala, že peniaze boli vo forme bankoviek v jednej kôpke cca 3-5 cm, k čomu na pojednávaní prítomná Dagmar Čopanová uviedla, že išlo zväzky bankoviek vo viacerých kôpkach, pričom jedna kôпка mala 3 - 5 cm. Zároveň uviedla, že výpoveď dňa 04.12.2018 bola vykonaná 3 dni pred pôrodom.

b) Zápisnicu o konfrontácii medzi svedkami v trestnom konaní, a to žalobcom E. O. a v tomto konaní svedkyňou I. O., ktorá sa udiala na polícii dňa 07.05.2019. V tejto zápisnici na str. 3 je uvedená odpoveď I. O. v tom zmysle, že peniaze doniesol pán Č. v aktovke vyložil ich na stolík, otec si peniaze prebral, prepočítal boli zhruba asi v piatich zväzkoch zviazané bankou. Myslím, že to boli 500-eurovky. Týmto právna zástupkyňa chcela preukázať, že svedkyňa I. Č. o spôsobe vyplatenia kúpnej ceny vypovedá rozdielne, čo by malo viesť k nedôveryhodnosti jej výpovede.

c) Listinu, kde mal byť spísaný akýsi postup pri exekúcii ich syna D. O. vykonaný žalovaným, pričom na tejto listine sa nachádza rukou dopísaná poznámka doniesla I. - november 2011 a zároveň poznámka doručil Č. - dátum asi september 2012. Ako žalovaný tak aj svedkyňa I. Č. na pojednávaní uviedli, že nie sú tvorcom tejto listiny a táto listina im nie je známa, ani ju žalobcom nepriniesli.

Žalovaný predložil

a) Rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 13Co/143/2019, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Humenné č.k. 12C/3/2019, kde predmetom konania bola žaloba D. O. N. G. O. voči Š. Č.A. o určenie neplatnosti zmluvy o pôžičke a uznania dlhu. Táto žaloba bola zamietnutá. K tomu právny zástupca žalobcov uviedol, že žaloba bola zamietnutá z dôvodov formálnych, a to preto, že nebolo správne žalované. Nič však nebráni podať žalobu novú.

b) Rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 11C/48/2018-83, ktorým bol schválený zmier medzi žalobcom Š. Č. a žalovaným E. O., ktorým sa E. O. zaviazal zaplatiť sumu 5 000 EUR. Ide o prevzatie dlhu veriteľa M.. Z. J. Š. Č. a zaplatenie jeho zvyšku E. O. Š. Č..

W.) O. M.. Z. J. adresovaný E. O. dňa 08.07.2015, ktorým mu tento oznamuje, že dňa 19.07.2015 uplynuli štyri roky od zapožičania čiastky 20.000 EUR s lehotou splatnosti 01.11.2011. Pôžička nie je do dnešného dňa splatená, čiastku 10.000 EUR splatil v decembri 2014 pán Š. Č. - majiteľ domu na A. S. Č.. XX, v ktorom E. O. býva. Týmto listom žalovaný chcel poukázať na to, že nie je pravdou ako tvrdia žalobcovia, že predaj ich nehnuteľnosti žalovanému mal byť iba dočasný a oni sa stále cítili vlastníkami domu, o čom mali vedieť aj ich rodinní príslušníci a priatelia, keďže v tomto liste M.. Z. J. priamo pána Š. Č. označuje za majiteľa sporných nehnuteľností.

d) E-mailovú komunikáciu medzi E. O. a jeho dcérou I. zo dňa 17.01.2018, ktorým E. O. I. Č. oznamoval komplikáciu pobytu v Prahe v súvislosti s návštevou D. O., ktorý po tom ako mu bolo oznámené, že O. trávili vianočnú večeru u Č. uviedol, že sa cíti ponížený, urazený, že ich pozvanie k vianočnému stolu odmietli a išli k človeku, ktorý ich zažaloval na súde a pýta peniaze, ktoré mu nepatria, a ktorý im dal výpoveď z domu. Syn D. sa so žalobcom E. O. prestal baviť, odišiel bez slov a teraz mu neberie telefón. Svedkyňa I. Č. k tomu uviedla, že jej brat D. O. mal často psychický labilný a skratový konanie a aj takým spôsobom sa snažil citovo tlačiť svojich rodičov, teda žalobcov k tomu, aby konali v jeho prospech.

e) Čestné vyhlásenie D. L., ktorý uviedol, že dňa 11.11.2011 požičal D. O. sumu 1.295.000 CZK s tým, že táto pôžička bola splatná v termíne do 31.12.2012 a za túto pôžičku ručil aj jeho otec - spoludlžník E. O.. Do dňa vyhotovenia tohto čestného prehlásenia mu bola vrátená suma iba 26.000 CZK.

f) Zápisnicu o výsluchu svedka - poškodeného E. O.U. zo dňa 06.11.2018 na polícii, kde tento uviedol: „Spísali sme kúpnu zmluvu, ktorú sme uzatvorili dňa 15.06.2011 v Prešove, ktorou som ja s manželkou I. v podstate predali nehnuteľnosti Č..“. Tým sa žalovaný snažil preukázať, že nie je pravdou tvrdenie

žalobcov, že kúpna zmluva im známa nebola a prvýkrát sa s ňou oboznamovali až u notára, naopak z tejto zápisnice má vyplývať, že zmluva bola spoločne pripravená vopred.

5. Z výsluchov vykonaných na pojednávaní dňa 19.10.2020 okrem už skôr uvedených skutočností vyplynulo nasledujúce:

5.1. Právny zástupca žalobcov v rámci vysvetľovacej povinnosti uviedol, že kúpna zmluva by mala byť neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že je v rozpore s dobrými mravmi, pretože vôľa žalobcov bola iná ako bola vyjadrená v zmluve a zároveň už pri uzatváraní kúpnej zmluvy žalovaný žalobcov uviedol do omylu. Pokiaľ ide o tvrdenú úžernosť kúpnej zmluvy, právny zástupca žalobcov uviedol, že žalobcovia boli v tiesni pre finančné problémy svojho dospelého syna, ktorému chceli pomôcť, zároveň boli neskúsení, pretože prvýkrát uzatvárali takýto právny úkon. Boli dôverčiví, pretože dôverovali svojej dcére, ktorá sa zaručila za žalovaného a dôverovali aj samotnému žalovanému, s ktorým mali dobré vzťahy. Zároveň podľa právneho zástupcu žalobcov bola kúpna cena v roku 2011 podstatne vyššia ako 250.000 EUR.

5.2. K tomu právny zástupca žalovaného uviedol, že tiesňou nemožno chápať finančné problémy dospelého syna žalobcov a taktiež nie je pravda tvrdená neskúsenosť, pretože ako uviedol sám žalobca, tak v minulosti predával garáž a zároveň vyplýva aj z listu vlastníctva, že v minulosti kúpili dom, preto nie je pravdou, že skúsenosť s právnym úkonom vo forme kúpnej zmluvy nemali. Rovnako nie je pravdou, že dom mal hodnotu vyššiu ako 250.000 EUR. Tu súd uvádza, že toto tvrdenie bolo vyvrátené aj počas pojednávania, kde bolo uvedené, že hodnota nehnuteľnosti naopak sumu 250.000 EUR nedosahovala.

5.3. Pri svojom výsluchu žalobca E. O. uviedol, že pod zabezpečením exekúcie pánom Č. si predstavoval to, že tento vycestuje do Prahy za súdnym exekútorom a vyplatí exekúciu ich syna. Ešte predtým vzhľadom na to, že dlžná suma bola 73.000 EUR, jeho manželka požiadala pána Č., či im ju nemôže požičať s tým, že ju vyplatia oni. Tento uviedol, že takou sumou nedisponuje. (Tu je potrebné zo strany súdu uviesť poznámku, že táto výpoveď je vzájomne odporujúca s tým, že žalovaný mal uviesť žalobcom, že nedisponuje sumou 73.000 EUR, zároveň si však žalobca pán O. pod vybavením exekúcie predstavoval zaplatenie tejto sumy pánom Č. exekútorovi.) Žalovaný im mal tvrdiť, že finančná situácia ich syna D. je veľmi zlá, že tento má strašne veľa dlhov, na čo mu žalobca pán O. uviedol, že nech to teda vybavuje on a preto, aby nebol škodný zaručia sa mu domom a po skončení to vyúčtujú a vyrovnajú. K pánovi Č. mali absolútnu dôveru, pretože bol priateľom ich dcéry. Zároveň uviedol, že zmluvu čítali až na úrade. V rozpore s tvrdeniami svojho právneho zástupcu o nízkej kúpnej cene za nehnuteľnosti uviedol, že suma 250.000 EUR sa im zdala privysoká, pretože domy v okolí takú hodnotu v tomto čase nemali. Žalobca zmluvu podpísal napriek tomu, že podľa tvrdenia nezodpovedala skutočnosti týkajúcej sa vyplatenia sumy 250.000 EUR z dôvodu, že dôverovali pánu Č.. Žalobca pán O. ďalej uviedol, že z rodinného domu na A. S. sa nikdy nehodlali presťahovať a nájomnú zmluvu k domu uzavreli preto, že ju doniesla ich dcéra I. s tým, že majiteľom domu je pán Č. a tento chce mať papiere v poriadku.

5.4. Obdobným spôsobom ako žalobca pán O. vypovedala aj žalobkyňa I. O., ktorá uviedla, že pri podpisovaní zmluvy, resp. pri tvrdenom vyplácaní finančných prostriedkov ich dcéra I. prítomná nebola a že zmluva sa im dostala do rúk až na notárskom úrade. Poprela vyplatenie sumy 250.000 EUR s tým, že ak by sa tak bolo stalo, boli by vyplatili exekúciu za svojho syna a nechodili si peniaze požičiavať po známych.

5.5. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že niekedy v lete 2011 mu pán O. ponúkol odkúpenie domu s príslušnými pozemkami z dôvodu, že sa chce odsťahovať za synom. Navrhol mu kúpnu cenu 250.000 EUR. Žalovaný nevedel, či táto suma zodpovedá hodnote, avšak vzhľadom na to, že mali v blízkosti hotel a chceli mať v Prešove zázemie a preto s odkúpením domu súhlasil. Uviedol, že kúpnu cenu vo výške 250.000 EUR vyplatil pánovi O. on a poprel tvrdenia manželov O. ako žalobcov o tom, že dňa 15.06.2011 v ich dome vôbec nebol. Kúpnu cenu vyplatil v 500-eurových bankovkách, ktoré v ten deň v dopoludňajších hodinách spolu so svedkom D. vyzdvihli v Humennom. Čo sa týka čestných prehlásení hovoriacich o tom, že mu mali byť poskytované finančné prostriedky na vybavenie exekúcie, tieto poprel. Uviedol, že jedine mu boli zaslané peniaze pravdepodobne z Bruselu od pána G., ktoré odovzdal D. O., ktorý ich nevrátil, preto ich pánu G. vrátil on. Zlom vo vzťahu H. O. podľa neho nastal vtedy, keď zistil, že D. O.Š. napriek tomu, že má veľké dlhy, a to aj voči nemu užíva si dovolenku na jachte, z ktorej mu poslal fotky. Pokiaľ ide o sumu 8.152 EUR vyplatenú mu žalobkyňou I. O. uviedol, že túto sumu prevzal, z časti vyplatil exekúciu a zvyšok sumy bez dokladu v hotovosti odovzdal D. O.. Pokiaľ ide o samotnú spornú kúpnu zmluvu uvádza, že proces jej vyhotovenia trval 2 až 3 týždne, pán O. mimoriadne vyplatil záložné právo a mimoriadne kolauodoval garáž. Pokiaľ ide o vyplatenie kúpnej ceny uviedol, že v dome O. mali všetci obľúbené miesto, pán O. sedel v rohu, on sedel na gauči chrbtom k oknu a manželka I. sedela

chrbtom ku krbu. Vo svojej výpovedi viackrát poukázal na to, že peniaze sa strácali u syna žalobcov D. O., ktorý 20 rokov žije v Prahe, pričom je insolventný, nikde riadne nepracuje, čo považuje za čudné.

5.6. Z výsluchu svedka A. D. vyplynulo, že tento dňa 15.06.2011 so svojim strýkom - žalovaným boli v dopoludňajších hodinách v Humennom po sumu 250.000 EUR, ktorá bola v 5 zväzkoch v 500 - eurových bankovkách prepáskovaných bankovou páskou. Po návrate do Prešova do hotela T. on tam zostal a do auta k pánu Č. nastúpila teraz jeho manželka I. a išli spolu k žalobcom. Uviedol, že je mu známe, že O. sa chceli odsťahovať na Moravu, vravel mu to pán Č. a vraveli mu to aj samotní Liškovci pri osobných stretnutiach, keďže sa ako rodina stretávali. Vzťahy Č. N. O. sa pokazili z dôvodu nezodpovedného správania a zadĺženia ich syna D..

5.7. Svedok D. O. k veci uviedol, že skutočne v jari 2011 bola voči nemu začatá exekúcia v prospech pohľadávky pána L.. V Prahe žije cca od roku 2000, predtým žil 2 roky v Londýne. Pokiaľ sa týka jeho príjmu aj príjmov jeho manželky uviedol, že manželka zarába cca 15.000 CZK a on z brigád v priemere zarobí mesačne spolu s odmenami za sprostredkovanie kúpy a predaja nehnuteľností tiež sumu 15.000 CZK. Potvrdil, že živobytie v Prahe čiastočne financovali aj jeho rodičia, avšak iba v sume 3.000 až 4.000 EUR vo forme pôžičiek.

5.8. Vo vzťahu k jeho výpovedi žalovaný uviedol, že všetko sú to fabulácie a výmysly a všetko, čo tvrdí svedok, že malo byť vymyslené pánom Č., vymyslel on. Rodinný dom mu bol predaný nie preto, aby bol nejakým spôsobom ochránený, ale preto, aby sa ponížil dlh pána O. S. E. Č.. Pri kúpe domu od O. (D. N. G.) kúpnu cenu vyplatil priamo exekútorovi a následne pri odkúpení domu O. bola kúpna cena vyplatená z úveru poskytnutého bankou. Žalovaný ďalej poukázal na to, že pán Liška sa hrá na chudáka, ale v hotovosti súdnemu exekútorovi vyplatil po prehliadke bytu 150.000 CZK.

5.9. Z výsluchu svedkyne G. O., ktorá je manželkou D. O. vyplynulo, že táto nemá žiadne priame vedomosti o procese uzatvárania spornej kúpnej zmluvy. Má však osobné skúsenosti s pánom Č. v tom zmysle, že pán Č. im mal pomôcť s exekúciou jej manžela. Tvrdí, že odkúpenie nehnuteľnosti vo vlastníctve svedkyne na Morave sa udialo z ich peňazí, čo pán Č. poprel a uvádza, že išlo o peniaze jeho. G. O. uviedla, že tieto peniaze boli žalovanému odovzdané v hotovosti, avšak bez dokladu.

5.10. Z výpovede svedka Mgr. Ing. Tomáša Vítka vyplýva, že tento je právnym zástupcom pána L. ako veriteľa D. O. a neskôr sa stal právnym zástupcom aj žalovaného. Tento opísal akým spôsobom získal exekučný titul voči pánu D. O.Š., pričom ho označil za rozprávkara a klamára, pretože tento počas celého súdneho konania aj neskôr počas exekúcie stále tvrdil a vymýšľal príbehy o tom ako dlžnú sumu zaplatí, resp. už zaplatil. Všetky tieto jeho tvrdenia sa však ukázali ako nepravdivé. Svedok uviedol, že až po vstupe pána Č.A. do procesu tejto exekúcie získal pre svojho klienta nejaké prostriedky, a teda pána Č. vyhodnotil ako človeka, ktorý dodrží to, čo sľúbi aj keď mal voči nemu spočiatku nedôveru, keďže ho ako svojho veriteľa a spolupracujúcu osobu predstavil práve pán D. O., s ktorým mal zlé skúsenosti.

5.11. Z výsluchu D. O., ktorý je bratom žalobcu E. O. vyplynulo, že tento nemá bezprostredné informácie o spornej kúpnej zmluve a dozvedel sa o nej až po čase od svojho brata. Priznal však, že ho navštívil D. O. na Domaši a uviedol, že si potrebuje požičať sumu 5.000 EUR s tým, že neskôr mu zavolala jeho sestra I. O., ktorá mu nadiktovala č. účtu, na ktoré má peniaze zaslať. Keďže uviedol, že pani I. O. mu oznámila, že ide o účet pána Č., bol právnym zástupcom žalovaného upozornený na rozpor svojej výpovede a čestného prehlásenia na č.l. 20, kde uviedol, že peniaze boli požičané žalobcom. Na to svedok nie celkom zrozumiteľne uviedol, že asi peniaze zbierali spoločne. K samotnému čestnému vyhláseniu na č.l. 20 uviedol, že si nepamätá kto toto čestné vyhlásenie vyrobil, teda či on alebo mu bolo predložené na podpis.

5.12. Z výpovede G. J. vyplynulo, že tento je dlhoročný priateľ s manželmi O. - žalobcami. Pokiaľ ide o to komu on požičal peniaze na základe čestného vyhlásenia uvedeného na č.l. 19 uviedol, že ich požičal priamo prítomným žalobcom O. s tým, že títo uviedli, že je to na splatenie exekúcie vedenej voči ich synovi. Pokiaľ ide o to, že v čestnom vyhlásení uviedol, že O. tieto peniaze mali odovzdať Š. Č., je tomu tak preto, že túto informáciu mu poskytli žalobcovia O..

5.13. Z výpovede svedka Z. I. vo vzťahu k spornej kúpnej zmluve nevyplynuli žiadne podstatné okolnosti. Svedok iba potvrdil, že so žalobcami sú priatelia, pretože sú susedmi a žalobcovia sa k sporným nehnuteľnostiam stále správali ako k svojim.

5.14. Z výpovede T. E., ktorá je sesternicou žalobkyne I. O. vyplynulo, že o problémoch ich syna D. sa dozvedela od žalobcov. Pani I. O. ju požiadala o pôžičku s tým, že po tieto peniaze buď I. prišla alebo sa stretli a I. ich odovzdala. Peniaze jej boli vrátené I. O.. Na otázku, či niekedy počula, že žalovaný mal v exekučnej veci ich syna robiť niekedy nejaké úkony uviedla, že absolútne nie. (Tu znova súd musí uviesť svoju poznámku, že pani E. tvrdila, že je výborná priateľka so žalobcami a zároveň sesternicou žalobkyne pani O. s tým, že podľa nej bolo nezmyslom to, že sa chceli odsťahovať, avšak súd považuje za zvláštne, že takáto blízka osoba nemala mať vedomosti o tom, že žalovaný mal vybavovať exekúciu

pre syna žalobcov.) Čo sa týka ňou vyhotoveného čestného vyhlásenia na čl. 87 toto jej vo vyhotovenom stave bolo dané na podpis žalobcami.

5.15. Z výsluchu svedkyne O. I. vyplynulo, že táto by mala byť blízkou priateľkou I. O.. Vypovedala o tom, že I. sa časom poriadne zmenila a mala strach pred pánom Č.. Vždy keď jej zavolať, dostávala sa do stresového stavu s tým, že kamarátky boli dovtedy, kým ju I. O. s pánom D. na pokyn pána Č. doslova prepadli v parku a mali sa domáhať vydania jej vozidla. K tejto výpovedi I. O. uviedla, že zďaleka nebola s pani O. I. kamarátkou, tak ako ona prezentuje a že časom zistila, že O. I. je jednou z osôb, ktoré chceli ťažiť z úspechov a finančnej situácie pána Č. ako priateľa I. vtedy O..

5.16. Čo sa týka výsluchu svedka Z.. Z. H., jeho obsah je uvedený vyššie.

5.17. Z výsluchu D. U., ktorý má byť rodinným priateľom žalobcov O. vyplynulo, že pozná aj pána Č. a to asi 10 rokov. Nemá priame informácie o spornej kúpnej zmluve. O tejto zmluve sa mal dozvedieť od nebohého svokra pána J.. Čo sa týka D.P. O. je s ním kamarát. Poznajú sa dlhé roky a vždy, keď bol D. O. v Prešove tak sa stretli a bavili o rôznych záležitostiach, pričom mu pán D. O. mal uviesť aj to, že Š. Č. mu pomáha s exekúciou proti nemu vedenou.

5.18. Z výsluchu J. U. vyplynulo, že jeho manželka je sestrou žalobcu E. O., a teda poznajú sa dlho a sú priateľmi. V roku 2011 sa u neho mal zastaviť D. O. spolu so sestrou I. s tým, že D.Á. potrebuje požičať peniaze na exekúciu v Čechách. Na to im položil otázku, prečo sa to nerieši predajom chaty na Drienici, prípadne vzatím úveru na rodinný dom O. I. mu povedala, že tieto nehnuteľnosti už do úvahy neprichádzajú, preto uviedol, že si uvedené skutočnosti overil na internete a zistil, že nehnuteľnosti sú už predané. Návšteva sa odohrala niekedy v júli 2011 a o 2 až 3 týždne si skutočnosti o vykonaných predajoch chaty a domu overoval na internete. Zároveň uviedol, že žalobca E. O. mu povedal, že žalovaný pre nich vybavuje exekúciu ich syna Mariána v Čechách a že prevody nehnuteľností sú iba dočasné. Tu právny zástupca žalovaného poukázal na nedôveryhodnosť výpovede svedka, keďže uviedol, že chata bola predaná až 25.10.2011, preto si jej predaj svedok nemohol overiť v júli 2011 alebo blízkom na tento dátum nadväzujúcim čase.

5.19. Čo sa týka výpovede svedkyne I. Č. táto opísala spôsob uzavretia kúpnej zmluvy ako aj vyplácania kúpnej ceny spôsobom zhodným s výpoveďou žalovaného s tým, že predaj rodinného domu sa uskutočnil z dôvodu, že žalobcovia sa chceli odsťahovať na Moravu, aby boli v blízkosti svojho syna. Rovnako potvrdila, že zmluva sa pripravovala niekoľko týždňov. Dopĺňali sa tam potrebné údaje a jej rodičia ju mali k dispozícii skôr ako pred podpisom u notára. Pokiaľ ide o samotnú kúpnu zmluvu, odmietla akékoľvek úvahy o jej dočasnom charaktere, pretože išlo o riadny prevod vlastníckeho práva. Vo vzťahu k peniazom, ktoré mala inkasovať na účet ňou oznámený od rodinných príslušníkov a priateľov žalobcov uviedla, že peniaze jej boli zasielané, avšak neboli to peniaze pre pána Č., ale bolo to vracanie dlhu, keďže poskytla bratovi D. sumu cca 30 000 EUR. Vo vzťahu k bratovi D. uviedla, že on je príčinou zhoršenia vzťahov medzi ňou a žalobcami, že jej brat stále žil v podstate na dlh. Nikto z rodiny nevedel vlastne, čo robí bežne tvrdil, že ho vykradli, ukradli mu fotoaparáty, bicykle, vykradli mu byt a pod., pričom otec bol z toho zúfalý a hanbil sa akým spôsobom žije jeho syn.

Právne úvahy súdu

6. V prejednávanej veci ide o tzv. určovaciu žalobu podľa § 137 písm.c) C.s.p. Podľa § 137 C.s.p. - Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

Keďže určovací rozsudok deklaráujúci vlastníctvo je listinou spôsobilou na zápis zmeny v katastri nehnuteľností, majú žalobcovia na požadovanom určení naliehavý právny záujem.

7. Špecifickosť danej veci bola v tom, že na oboch stranách sporu ako svedkovia vystupovali takmer výlučne osoby, ktoré sú ich rodinnými príslušníkmi alebo priateľmi a teda osobami, u ktorých dôveryhodnosť výpovede môže byť znížená. Jednoznačne sa to prejavilo pri čestných vyhláseniach predložených žalobcami, ktoré mali prakticky totožné znenie a boli predpripravené (z logiky veci vyplýva, že žalobcami) s textom, že požičané finančné prostriedky majú smerovať žalovanému za účelom vybavovania exekúcie v prospech syna žalobcov. Čestné vyhlásenia tak súd považuje za relevantne spochybnené a záver o smerovaní požičaných finančných prostriedkov žalovanému za nepreukázaný.

7.1. Ďalším špecifikom prejednávanej veci je, že dochádzalo k presunom značných súm peňazí bez akýchkoľvek potvrdení. Potom tvrdenie strán sporu a svedkov o poskytnutí peňazí D. N. G. O.U. žalovanému na výkup ich nehnuteľností ostalo nepreukázané. Rovnako nepreukázaným ostalo požičanie sumy cca 30.000 € I. Č. (O.) jej bratovi D. O. a použitie peňazí požičaných žalobcami a

odovzdaných I. Č. práve na úhradu tohto dlhu. Rovnako nepreukázané ostalo poskytnutie sumy cca 4000 € v hotovosti žalovaným (zo sumy 8152 € odovz danej mu I. O.) D.Á. O..

7.2. Rovnako súd nemá za preukázané žalobcami tvrdené uzavretie akejsi príkaznej zmluvy so žalovaným za účelom obstarania exekúcie D. O., keďže predložené dôkazy nevyvrátili tvrdenia žalovaného, že plná moc udelená mu D. O. na zastupovanie v exekučnom konaní mu slúžila predovšetkým na ochranu jeho finančných záujmov.

7.3. Nepreukázané ostali tvrdenia žalobcov o tom, že podvodným konaním sa žalovaný zmocnil aj majetku iných osôb, keďže neboli uvedené tvrdenia a už vôbec nie predložené dôkazy o aké osoby sa jedná, akým spôsobom ich žalovaný mal zbaviť majetku a aký prvok zbavenia sa zhoduje s teraz prejednávanou vecou.

7.4. Rozpornými ostali aj tvrdenia o účasti žalovaného a I. (vtedy ešte) O. v dome žalobcov dňa 15.06.2011, pričom Č. túto účasť tvrdili a žalobcovia ju popierali.

8. Na základe výpovede žalobcu E. O. na polícii však súd má za preukázané, že zmluvu pripravoval spoločne so žalovaným a teda nie je pravdou, že sa s ňou oboznámil až pri podpise na notárskom úrade.

9. Pokiaľ ide o vyplatenie kúpnej ceny, súd poukazuje na rozhodnutie KS v Prešove, sp. zn. 12Co/22/2020 - Najmä pri pôžičke vecí a peňazí odovzdávaných v hotovosti je písomné potvrdenie dlžníka najčastejším a najjednoduchším dôkazom, ktorý si starostlivé zmluvné strany môžu zadovážiť (rovnaký názor zaujal Najvyšší súd ČR v rozhodnutí pod, sp. zn. 33Cdo 2547/2011, podobne nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. I. ÚS 2061/08). Analogicky súd poukazuje aj na rozhodnutie NS ČR, sp. zn. 33 Cdo/2547/2011 - Jestliže smlouva o půjčce obsahuje prohlášení dlužníka, že převzetí půjčky od věřitele potvrzuje svým podpisem na smlouvě (o pravosti podpisů smluvních stran na smlouvě přitom není namístě pochybovat, neboť byly úředně ověřeny), odporuje pravidlům logického myšlení uvěřit bez dalšího obraně dlužníka, že předmět půjčky od věřitele nepřevzal, resp. dovozovat, že smlouva o půjčce opatřená ověřenými podpisy účastníků není dostačujícím důkazem pro prokázání opaku. Účastníkům občanskoprávních smluvních vztahů by mělo být naopak umožněno spolehnout se na to, že zcela zřejmý obsah jejich smluvních ujednání nemůže být vyvrácen na základě jeho pouhého popření ze strany účastníka, který nechce nést následky porušení povinnosti ze smluvního vztahu (resp. nechce být nositelem povinností založených smluvním vztahem).

K otázke prehlásenia žalobcov o prevzatí kúpnej ceny súd ďalej uvádza - Podstatnou otázkou je hodnotenie súkromnej listiny. Súkromnými listinami sú listiny, ktoré nie sú listinami verejnými. Môže to byť napríklad písomný právny úkon, prehlásenie o právne významnej skutočnosti, dopis a podobne. Pre posúdenie súkromnej listiny ako dôkazného prostriedku je významná jej pravosť a pravdivosť. Listina je pravá ak pochádza od vystaviteľa a je ním tiež podpísaná. Ak je listina pravá, nie je teda sfaľovaná alebo pozmenená dokazuje, že vystaviteľ prejavil vôľu o obsahu v listine zachytených skutočností, prípadne urobil prehlásenie v listine obsiahnuté. To či obsah takéhoto prehlásenia zodpovedá skutočnosti, teda či listina je pravdivá posúdi súd na základe výsledkov dokazovania, a to spravidla nepriamo. Nedokazuje sa totiž pravdivosť listiny, ale právne významné skutočnosti, o ktorých existencii svedčí i listina. Ak tvrdí vystaviteľ, že jeho prehlásenie nie je pravdivé, alebo že je inak vadné, je na ňom, aby toto tvrdenie, z ktorého vyvodzuje pre seba priaznivé následky, tiež dokázal. Takýto postup vyplýva predovšetkým z pravidiel o dôkaznom bremene, a tiež zo všeobecnej skúsenosti, že čo je písané, je dané a že by odporovalo bežnej skúsenosti, pokiaľ by niekto vyhotovil, prípadne podpísal písomnosť s právne záväzným obsahom, ktorý navyše môže mať pre neho nepriaznivé následky, keby obsah takejto listiny nebol pravdivý. Zároveň by odporovalo bežným a osvedčeným zvyklostiam, keby strana, ktorá disponuje napríklad listinou potvrdzujúcou, že svoj dlh splnila, musela dokazovať túto skutočnosť inak. Vzhľadom k tomu, že k plneniu dochádza spravidla bez svedkov, predstavovalo by uloženie dôkazného bremena strane, ktorá sa listiny dovoľáva vo väčšine prípadov nesplniteľnú úlohu (probatio diabolica). Obyčajné popretie alebo formálne spochybnenie obsahu súkromnej listiny neoslabuje jej dôkaznú silu. K tomu je potrebné, aby popierateľ vysvetlil, prečo on a vystaviteľ urobili prehlásenie, ktorého obsah neodpovedá skutočnosti, tak aby jeho tvrdenie bolo aspoň s určitou mierou pravdepodobnosti preukázané. Zároveň je zřejmé, že inak je treba pristupovať k listine obsahujúcej prejav vôle alebo prehlásenie, ktoré svedčí v neprospech vystaviteľa a inak k listine svedčiacej v jeho prospech. Je treba vyjsť z toho, že v bežnom živote nikto písomne nepotvrdí nepravdivé skutočnosti svedčiace v jeho neprospech (nepotvrdí prijatie peňazí z titulu pôžičky, napriek tomu, že si v skutočnosti žiadne peniaze nepožičal). Ak je teda pravdivosť listiny preukázaná, je preukázaná i skutočnosť, že vystaviteľ urobil prehlásenie v listine uvedené. Pokiaľ účastník, ktorý nepopiera pravosť ním vystavenej alebo podpísanej listiny, popiera však jej obsah, tvrdí vlastne, že urobil nepravdivé prehlásenie. V takomto prípade nemožno uložiť protistrane, aby

preukazovala, že popierateľove prehlásenie bolo pravdivé, popierateľ musí tvrdiť a preukázať, že a prečo je jeho prehlásenie nepravdivé.

10. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcov o podpise kúpnej zmluvy poukazuje súd na ich rozpornosť. Žalobcovia jednak uvádzali, že ju podpísali z dôvodu ochrany majetku pred exekúciou vedenou proti ich synovi (hoci ich nehnuteľnosti nemohli byť žiadnym spôsobom postihnuté) a jednak tvrdili, že išlo o zabezpečenie nákladov žalovaného na obstarávanie exekúcie ich syna. Zo zmluvy však nevyplýva (a písomný právny úkon možno vykladať len podľa toho čo je v ňom uvedené) žiadna dočasnosť prevodu a žiadna jeho zabezpečovacia funkcia. Ak by tomu tak malo byť (teda, že žalobcovia de facto ostávajú vlastníckmi a de iure nimi prestávajú byť iba dočasne) a to s vedomím žalobcu, nevidí súd logiku v správaní zmluvných strán a to v predčasnom vyplatení (už sumy nie vysokej, keďže malo ísť iba o 2 splátky) úveru za účelom výmazu záložného práva a v urýchlenej kolaudácii prístavby, pretože tieto kroky by bolo nadbytočné.

11. Tvrdenie žalobcov, že ak by obdržali kúpnu cenu, pomohli by synovi a ešte by im peniaze aj ostali je síce logické ale nevyvracia tvrdenie žalovaného a jeho manželky I., že peniaze sa mohli „stratiť“ u D. O., ktorého výška dlhov nie je známa a u ktorého má súd pochybnosti o možnosti „vyžiť“ v Prahe s rodinou 20 rokov z tvrdeného príjmu cca 30000,-Kč mesačne.

12. Pokiaľ ide o žalobcami tvrdené právne posúdenie, k tomu súd uvádza:

Podľa § 39 OZ - Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Žalobcovia tvrdili, že zmluva nezodpovedá ich vôli a preto je v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa NS ČR, sp. zn. 30Cdo/2677/2011 - K absolutní neplatnosti <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=nnptembqhfwpwy6bomfrhg33mov2g42k7nzsxa3dborxg643u>> dvoustranného právního úkonu <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=nnptembqhfwpwy6boobzgc5tonfpxk23pny>> (smlouvy) podle § 39 <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzgy2f6nbqfzygmmzz>> ObčZ z důvodu, že se přičí dobrým mravům, dojde jen tehdy, je-li takové jednání přičitatelné oběma účastníkům smlouvy. V prejednávanej veci postup v rozpore s dobrými mravmi žalovanému preukázaný nebol.

Podľa NS ČR. sp. zn. 30Cdo/2178/2016 - Výklad projevu vůle ve smlouvě se musí řídit logikou věci, neboť bylo by absurdní naopak vycházet při posuzování platnosti projevené vůle účastníků smlouvy z toho, že smluvní strany se při uzavření smlouvy logicky nechovaly. Tedy pochopení smyslu a účelu chování účastníků jimi uzavřeného právního úkonu je nezbytně primárně vztahovat časově k okamžiku jeho vzniku (existenci), při již vyslovené presumpci, že účastníci se při uzavírání smlouvy chovají logicky, což v podmínkách písemného právního úkonu presumuje, že to, co bylo účastníky vloženo do smlouvy, také odpovídá jejich projevené vůli takovou smlouvou založit předmětný závazkový právní vztah.

Vo vzťahu k námietke, že zmluva nevyjadruje vôľu žalobcov poukazuje súd na rozhodnutie NS ČR, sp. zn. 21Cdo/3628/2011 - Při posuzování obsahu projevu vůle není podstatná tzv. mentální rezervace jednajícího účastníka, tedy, zda účastník při projevování vůle sledoval jiný cíl, než který ve skutečnosti projevil, významný není ani motiv či pohnutka, tj. vzdálenější předpoklady a představy, z nichž jednající vychází. Podstatné totiž je toľiko to, čo lze objektivními hledisky hodnotit, tedy to, jakou vůli účastník (účastníci) ve skutečnosti projevil. Chybějící projev vůle nemůže být nahrazen pohnutkou jednajícího účastníka ani v případě, kdyby to podle úsudku vnějšího pozorovatele odpovídalo pravidlům slušnosti a občanského soužití, neboť na základě pravidel ekvity lze za určitých podmínek odmítnout ochranu výkonu práva, nelze však právo nově konstituovat.

12.1. Podľa § 39a OZ - Neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere. Citované ustanovenie ku dňu uzavretia kúpnej zmluvy súčasťou OZ nebolo (stalo sa tak až dňa 01.06.2014) a neprimeranosť kúpnej ceny k predmetu kúpy bola v konaní vyvrátená samotným tvrdením žalobcov.

12.2. Podľa § 40a OZ - Ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách,

je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovoľá.

Podľa § 49a OZ - Právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným.

Predovšetkým tvrdeného omylu sa žalobcovia nemôžu domáhať, keďže ho tiež spôsobili sami tým (vychádzajúc z ich tvrdení), že vedome podpísali zmluvu nezodpovedajúcu skutočnosti.

Naviac, aj keby išlo o omyl vyvolaný žalovaným, nešlo by o omyl ospravedlniteľný. Podľa NS SR, sp. zn. 3Cdo192/2008 - Z ustanovenia § 49a OZ vyplýva, že právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným. Citované ustanovenie obsahuje úpravu právnych následkov pre prípad, že právny úkon bol urobený v omyle ako nevedomosti o skutočnom stave veci. Právne významný je omyl vtedy, ak je tento omyl skrytý (t.j. účastník konajúci v omyle o ňom nevie) a druhý účastník tento omyl spôsobil priamo úmyselne. O omyl však pôjde aj vtedy, keď druhý účastník omyl vyvolal inak, napr. neúmyselne alebo o ňom musel vedieť. V takomto prípade omyl musí vychádzať zo skutočnosti, ktorá je pre uskutočnenie právneho úkonu rozhodujúca (musí ísť o omyl podstatný). Ustanovenie § 49a OZ však nemožno vykladať tak, že na jeho základe je osoba, ktorá sa omylu dovoľáva, zbavená povinnosti si sama, podľa okolností konkrétneho prípadu, zabezpečiť objektívne informácie o okolnostiach, ktoré považuje táto osoba za rozhodujúce pre uskutočnenie zamýšľaného právneho úkonu a bez príčiny sa vo svojom úsudku nechala mylne ovplyvniť prípadnými náznakmi riešenia zamýšľaného právneho úkonu. V prejednávanej veci tak vo vzťahu ku kúpnej cene nemohli byť žalobcovia v omyle, keďže táto je v kúpnej zmluve výslovne uvedená a žalobcovia jej prevzatie výslovne potvrdili.

13. Súd považuje pre rozhodovanie v tejto veci ďalej za podstatné zacitovať z monografie JUDr. Lavického: Dôkazné bremeno v civilnom súdnom konaní - V jakémkoliv řízení, bez ohledu na to, zda je ovládáno projednací nebo vyšetřovací zásadou, může nastat stav, kdy skutečnosti, s nimiž hmotné právo spojuje určité právní následky, zůstanou po provedeném dokazování a hodnocení důkazů neobjasněny. Od něj je však zapotřebí odlišovat nejen situace, kdy se dokazováním podaří rozhodné skutečnosti objasnit, ale také případy, kdy naopak vyjde najevo, že skutkové předpoklady, s nimiž hmotněprávní norma spojuje právní následek, dány nejsou. Přehledně tedy lze rozlišit tři možné výsledky dokazování:

1. skutkový přednes bude prokázán, tj. soudce nabude vnitřního přesvědčení o pravdivosti tohoto skutkového přednesu ve smyslu závěrů obsažených v předchozí kapitole věnované míře důkazu;
2. skutkový přednes bude vyvrácen, tj. soudce nabude vnitřního přesvědčení, že skutkový přednes není pravdivý;

3. skutkový přednes zůstane neobjasněn, což znamená, že bylo provedeno dokazování veškerými dostupnými důkazními prostředky, další zjišťování skutkového stavu již není možné, a soudce přesto po zhodnocení důkazů a všeho, co vyšlo v řízení najevo, nenabude ani vnitřního přesvědčení o jeho pravdivosti, ale ani opačného přesvědčení o jeho nepravdivosti.

Stav, kdy soud vyčerpal veškeré možnosti objasňování skutkového stavu, a plný důkaz právně významné skutečnosti přesto nebyl podán (tj. soudce nenabyl vnitřního přesvědčení odpovídajícího požadované míře důkazu), se označuje jako non liquet. Na rozdíl od variant prokázáno - vyvráceno soud nemůže učinit ani závěr, že skutkový přednes je pravdivý, ale ani že je nepravdivý, resp. ani že určitá skutečnost existuje, ale ani že neexistuje. Tato skutečnost možná nastala, ale možná také ne. Skutková nejistota se významně promítne též do oblasti právního posouzení, neboť činí nejasným rovněž to, zda mohou být vyvozeny právní následky, jež jsou spojeny se skutkovou podstatou, jejíž znak zůstal neobjasněn. Stav non liquet může nastat bez ohledu na rozsah provedeného dokazování. Okolnost, že soudce vyslechl k určité skutečnosti pět svědků navržených stranou žalující a stejný počet svědků navržených stranou žalovanou, v žádném případě neznamená, že by soudce byl povinen přiklonit se na jednu nebo na druhou stranu. Ani takto rozsáhlé dokazování nemusí navodit u soudce vnitřní přesvědčení, že tvrzení o skutečnosti, která je předmětem dokazování, je, či není pravdivé. Na tom, jak upozorňuje Leipold, nic samozřejmě nemění ani zásada volného hodnocení důkazů, kterou nelze chápat tak, že si soud volnou úvahou vybere, zda určité tvrzení považovat za prokázané, nebo vyvrácené. Takový závěr může učinit jenom tehdy, pokud jeho vnitřní přesvědčení dosáhne hranice vyplývající z míry důkazu. Jakékoliv nižší přesvědčení nastoluje stav non liquet. Situace non liquet se týká pouze skutkového stavu. Lze o něm uvažovat u skutečností, které jsou právně významné pro posouzení věci, a které zároveň vyžadují

podání důkazu. Ve sporném řízení důkazu nebudou vyžadovat skutečnosti doznané nebo nepopřené. Právně významné skutečnosti, které jsou mezi stranami nesporné, předmětem dokazování v civilním sporném řízení zásadně nebudou, leda by soud považoval za nutné tak učinit (např. pro pochybnosti o tom, zda shodné skutkové přednesy stran o těchto skutečnostech mohou být pravdivé).

13.1. V prejednávanej veci súd vykonal všetky navrhované a k dispozícii majúce dôkazné prostriedky. Napriek tomu však súd nenadobudol mieru presvedčenia takú, že by jednoznačne uzavrel skutkový stav tak (a to napriek vyššie citovanej judikatúre, ktorá môže byť určitým zovšeobecnením ale nikdy nestojí nad špecifikami a jedinečnosťou konkrétnej veci), že

- kúpna zmluva bola alebo nebola uzavretá vážne a to napriek vyššie uvedenému rozboru omylu, vážnosti vôle strany, prípravy čestných vyhlásení a pod.,
- žalobcovia boli alebo neboli v rozhodujúcej miere a bez primeranej ostražitosti ovplyvnení dôverou v žalovaného a svoju dcéru,
- kúpna cena bola alebo nebola vyplatená, napriek deklarácii v zmluve,
- žalovaný sa zaviazal alebo nezaviazal obstaráť exekúciu D. O.,
- boli alebo neboli peniaze žalobcami zabezpečované poskytnuté žalovanému v súvislosti s exekúciou ich syna D.,
- žalovaný majetkovými prevodmi chránil záujmy D.P. O. alebo sledoval iba záujmy vlastné.

13.2. Pri vzniknutom stave non liquet teda súdu neostalo iné ako žalobu zamietnuť.

14. Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 257 C.s.p. - Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14.1. Súd vychádzal z toho, že žalobcovia sú nepriaznivo zasiahnutí jednak zadĺženosťou ich syna D. a jednak zlými vzťahmi s dcérou I.. Súd ďalej prihliadal na to, že žalobcovia sú v dôchodkovom veku a v rámci svojich možností vracali požičané si peniaze. Žalobca P. O. je tiež po náročných operáciách srdca. Súd vzal do úvahy aj to, že žalobcovia sa po výpovedi z nájmu domu de iure ocitli bez strechy nad hlavou (napriek tvrdeniu žalovaného a dcéry I. o postaraní sa o nich, čomu však ich reálne kroky nezodpovedajú) a hľadali možnosť jedinej obrany. Náhradu trov konania nepochybne solventnému žalovanému (podľa jeho vyjadrení) by tak súd považoval za neprimerane prísny postup voči žalobcom a preto ju žalovanému napriek jeho úspechu v konaní nepriznal.

15. Podľa § 335 ods.1 C.s.p. - Neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

15.1. Postupujúc podľa vyššie citovaného ustanovenia súd zrušil v prospech žalobcov vydané neodkladné opatrenia č.k. 9C/51/2018 - 163 zo dňa 05.11.2019, č.k. 9C/51/2018 - 227 zo dňa 09.03.2020, 9C/51/2018 - 269 zo dňa 11.06.2020. Č.k. 9C/51/2018 - 129 bolo uvedené omylom, keďže týmto uznesením súd návrhu žalobcov na nariadenie NO nevyhovел, teda nebolo čo zrušovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.